

Minister Infrastruktury

Znak pisma: DGMiZS-9.054.2.2026
Warszawa, 19 lutego 2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 15056 grupy Posłów na Sejm RP, tj. Pani Poseł Ewy Kołodziej, Pani Poseł Iwony Marii Kozłowskiej oraz Pani Poseł Joanny Frydrych, w sprawie problemów związanych z rejestracją łodzi ratowniczych wykorzystywanych przez podmioty odpowiedzialne za zapewnienie bezpieczeństwa na wodach, zwracam się z prośbą o przyjęcie poniższych informacji.

Zasady uprawiania żeglugi śródlądowej w Polsce reguluje przede wszystkim ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz.U z 2025 r. poz. 18), zwana dalej „ustawą o żegludze śródlądowej”. Biorąc pod uwagę definicję statku zawartą w art. 5 ust. 1 pkt 1 teże ustawy oraz zadania podmiotów odpowiedzialnych za zapewnienie bezpieczeństwa na wodach należy uznać, że statki należące do tych podmiotów to statki przeznaczone do ratowania życia i mienia, czyli statki, o których mowa w lit. d, a nie statki przeznaczone do uprawiania sportu lub rekreacji, o których mowa w lit. g przedmiotowego przepisu. Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1b i 1c jacht rekreacyjny to statek przeznaczony lub używany wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji, inny niż jacht komercyjny, ten zaś to statek przeznaczony lub używany wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji, w ramach prowadzenia działalności polegającej na:

- a) odpłatnym przewozie osób,
  - b) odpłatnym wykonywaniu rejsów szkoleniowych,
  - c) odpłatnym udostępnianiu statku w celach amatorskiego połowu ryb w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz.U. z 2022 r. poz. 883),
  - d) odpłatnym udostępnianiu statku obsadzonego załogą,
  - e) każdym innym odpłatnym wykorzystaniu lub udostępnianiu statku
- o ile w ramach tej działalności nie jest używany do przewozu więcej niż 12 pasażerów.

Z przedmiotowych definicji jednoznacznie wynika, że jachtem zarówno rekreacyjnym jak i jachtem komercyjnym jest tylko statek przeznaczony lub używany wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji.

Jednocześnie statek polski, zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy o żegludze śródlądowej podlega obowiązkowi wpisu do rejestru administracyjnego polskich statków żeglugi śródlądowej. Rejestr ten, na mocy art. 19 przedmiotowej ustawy, prowadzi dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej właściwy dla portu macierzystego statku. Wyjątek od tej zasady stanowi jedynie statek przeznaczony lub używany wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji lub

statek używany do połowu ryb, o długości do 24 m, których rejestracja, zgodnie z art. 18. ust. 2 ustawy o żegludze śródlądowej, odbywa się na podstawie ustawy z dnia 12 kwietnia 2018 r. o rejestracji jachtów i innych jednostek pływających o długości do 24 m (Dz.U. z 2024 r. poz. 1536). Mając na względzie fakt, że statki podmiotów odpowiedzialnych za zapewnienie bezpieczeństwa na wodach, jak wskazano powyżej, to statki przeznaczone do ratowania życia i mienia, należy jednoznacznie stwierdzić, że nie mogą one być rejestrowane na mocy tejże ustawy, tylko podlegają obowiązkowi rejestracji w rejestrze administracyjnym polskich statków żeglugi śródlądowej.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy o żegludze śródlądowej, ustawa reguluje sprawy związane z uprawianiem żeglugi, w tym m.in. nakłada obowiązek rejestracji statków na śródlądowych drogach wodnych, natomiast zgodnie z art. 1 ust. 3 tejże ustawy stosuje się ją również na innych wodach śródlądowych wyłącznie do określonych rodzajów statków, tj. statków służących do przewozów międzybrzegowych, przewozu osób lub ładunków, uprawiania sportu i rekreacji, połowu ryb, a także do wykonywania prac technicznych lub eksploatacji złóż kruszywa. Przedmiotowy katalog nie obejmuje statków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. d, tj. statków przeznaczonych do ratowania życia lub mienia. Wykaz śródlądowych dróg wodnych został określony w rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 2019 r. w sprawie śródlądowych dróg wodnych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1208 z późn. zm.).

Z powyższych przepisów jednoznacznie wynika, że statki przeznaczone do ratowania życia lub mienia eksploatowane wyłącznie na śródlądowych drogach wodnych podlegają obowiązkowi określonym w ustawie, w pozostałych zaś przypadkach, tj. w przypadku statków eksploatowanych na innych wodach śródlądowych, statki te nie podlegają obowiązkowi określonym w ustawie. Należy przy tym podkreślić, że ilość wód śródlądowych, które klasyfikuje się jako śródlądowe drogi wodne jest niewielka w stosunku do liczby wszystkich wód śródlądowych.

W świetle powyższego należy jednoznacznie wskazać, że obecnie obowiązujące przepisy w sposób jednoznaczny wyodrębniają kategorię łodzi ratowniczych i wskazują wyłącznie dyrektorów urzędów żeglugi śródlądowej jako organy właściwe do ich rejestracji. Organy te mają ujednoczone procedury w tym zakresie.

Można z dużym prawdopodobieństwem wskazać, że opisywane w niej problemy wynikają właśnie z faktu, że podmioty odpowiedzialne za zapewnienie bezpieczeństwa na wodach zgłaszały swoje statki do niewłaściwego rejestru, do którego statki ratownicze nie powinny być wpisywane. Dlatego też organy prowadzące ten rejestr, tj. starosta albo właściwy polski związek sportowy w rozumieniu ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz.U. z 2023 r. poz. 2048 oraz z 2024 r. poz. 1166), nie mogą rejestrować tych łodzi i tym samym nie posiadają procedur i ujednoczonych praktyk w tym zakresie).

Dostrzegając problem z właściwą interpretacją obowiązujących przepisów przez niektóre organy rejestrujące, o których mowa w ustawie z dnia 12 kwietnia 2018 r. o rejestracji jachtów i innych jednostek pływających o długości do 24 m, Ministerstwo Infrastruktury przygotowuje i prześle stosowne informacje do wszystkich organów rejestrujących za pośrednictwem systemu Reja24.

Z wyrazami szacunku,

Dokument podpisany elektronicznie przez:
Arkadiusz Marchewka